

Solvabiliteit II en de IRRD: Raad en Parlement eens over nieuwe regels voor de verzekeringssector

Deze persmededeling is op 24 januari 2024 aangevuld met de definitieve compromistekst.

De Raad en het Parlement hebben een voorlopig akkoord over wijzigingen in de Solvabiliteit II-richtlijn, de belangrijkste EU-wetgeving op verzekeringsgebied, en over nieuwe regels voor herstel en afwikkeling van verzekeringen (IRRD).

Dankzij de nieuwe Solvabiliteit II-regels zal de verzekerings- en herverzekeringsector een grotere rol kunnen spelen bij de verstrekking van langlopende particuliere investeringsmiddelen aan het Europese bedrijfsleven. Tegelijkertijd maken de regels de sector veerkrachtiger en bereiden zij die voor op toekomstige uitdagingen, zodat zij verzekeringnemers beter kunnen beschermen.

Met deze tweevoudige rol zal de sector helpen de kapitaalmarktenunie te verwezenlijken en zowel de groene en de digitale transitie als het economisch herstel van Europa na de COVID-19-pandemie te financieren.

Doel van de richtlijn herstel en afwikkeling van verzekeringen (IRRD) is ervoor te zorgen dat verzekeraars en instanties in de EU beter voorbereid zijn op aanzienlijke financiële moeilijkheden, zodat zij tijdig en snel genoeg kunnen ingrijpen in een crisissituatie, ook over de grenzen heen. Dit beschermt verzekeringnemers, minimaliseert de gevolgen voor de economie en het financieel stelsel en beperkt ook het beroep op belastinggeld tot een minimum.

Solvabiliteit II

Middelen bij het bedrijfsleven krijgen

Het voorlopige akkoord zal verzekeraars stimuleren om de economie langetermijncapitaal te verschaffen, met name voor de Green Deal.

Veerkrachtiger en stabiel

Het akkoord verbetert de langetermijngarantiemaatregelen door ze risicogevoeliger te maken en de veerkracht van de verzekeringssector te verbeteren. Ook krijgt het stelsel een nieuwe macroprudentiële dimensie. Bij dit alles speelt duurzaamheid een zeer belangrijke rol.

Eenvoudigere en evenredigere regels zullen voor de nodige flexibiliteit zorgen en de administratieve lasten verminderen, vooral die van kleine en niet-complexe verzekeringsmaatschappijen. Ook de coördinatie tussen nationale toezichthouders ten aanzien van de grensoverschrijdende activiteiten van verzekeraars en herverzekeraars wordt versterkt.

Consumentenbescherming

De Raad en het Parlement hebben de bescherming van verzekeringnemers verbeterd, met name wanneer zij een verzekering afsluiten in een ander land, door nauwere samenwerking tussen de toezichthouders voor te schrijven. Ook zullen consumenten beter worden geïnformeerd.

Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (Eiopa)

Het voorlopige akkoord geeft de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (Eiopa) een aantal nieuwe taken, niet in de laatste plaats wat betreft de uitwerking van uiteenlopende technische normen - secundaire wetgeving - waarmee de lidstaten de richtlijn nauwkeuriger en gelijkvormiger kunnen uitvoeren.

De Raad en het Parlement hebben afgesproken dat de nieuwe regels in een later stadium worden aangevuld met gedelegeerde handelingen. Deze moeten met name zorgen voor een evenwichtige herziening van het prudentiële kader van Solvabiliteit II wat kapitaalvereisten betreft.

Herstel en afwikkeling van verzekeringen (IRRDR)

Een ordelijke afwikkeling in geval van insolventie

Met het voorlopige akkoord wordt een nieuwe geharmoniseerde regeling op Europees niveau ingevoerd voor een ordelijk afwikkeling van verzekeraars.

De Raad en het Parlement verlenen de nationale autoriteiten preventieve bevoegdheden om in een vroeg stadium in te grijpen. Elke lidstaat zal een nationale afwikkelingsinstantie voor verzekeringsmaatschappijen moeten oprichten, hetzij als onderdeel van een bestaande instantie, hetzij als nieuwe, op zichzelf staande juridische entiteit. Verder moeten zij voor goede grensoverschrijdende samenwerking zorgen en de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA) haar coördinerende rol laten spelen.

Op grond van het voorlopige akkoord moeten (her)verzekeringsmaatschappijen en -concerns een preventief herstelplan indienen bij hun nationale toezichthouder. Dit vereiste geldt voor verzekeringsmaatschappijen die ten minste 60% van de respectieve (her)verzekeringsmarkt vertegenwoordigen.

Daarnaast moeten afwikkelingsautoriteiten een afwikkelingsplan opstellen voor verzekerings- en herverzekeringsmaatschappijen en -concerns die ten minste 40% van hun respectieve markt vertegenwoordigen. Kleine en niet-complexe verzekeringsmaatschappijen hoeven in principe geen preventief herstelplan op te stellen.

Met het voorlopige akkoord krijgen afwikkelingsautoriteiten de bevoegdheid om gecoördineerd en tijdig afwikkelingsmaatregelen uit te voeren.

Het voorlopige akkoord voorziet de afwikkelingsautoriteiten van afwikkelingsinstrumenten en -procedures om met name in grensoverschrijdende situaties tekortkomingen aan te pakken, onder meer voor afschrijving en omzetting, solvabele run-offs en overdracht.

Het voorlopige akkoord stelt gedetailleerdere voorwaarden aan het gebruik van deze instrumenten en procedures. Met name wat betreft afschrijvingen en omzettingen worden sommige passiva van deze instrumenten uitgesloten om verzekeringnemers nadelige gevolgen te besparen.

Daarnaast zijn er specifieke bepalingen opgenomen wat betreft financieringsregelingen en ook een herzieningsclausule met betrekking tot verzekeringsgarantiestelsels.

De overeenkomst zorgt voor een evenredig kader op maat van de verzekeringssector.

Volgende stappen

De teksten van de voorlopige akkoorden zullen nu worden bijgewerkt en ter goedkeuring voorgelegd aan de vertegenwoordigers van de lidstaten en het Europees Parlement. Indien goedgekeurd, moeten de Raad en het Parlement ze formeel aannemen.

Achtergrond

Het uit 2009 stammende Solvabiliteit II bevat vereisten voor verzekerings- en herverzekeringsondernemingen in de EU ten behoeve van een adequate bescherming van verzekeringnemers en begunstigen. Dankzij de risicogebaseerde aanpak van Solvabiliteit II kan de "totale solvabiliteit" van verzekerings- en herverzekeringsondernemingen worden beoordeeld met behulp van kwantitatieve en kwalitatieve maatregelen.

Het regelgevingskader van Solvabiliteit II bestaat uit 3 pijlers:

- pijler I bevat de kwantitatieve vereisten, d.w.z. de waardering van activa en passiva en kapitaalvereisten
- pijler II bevat de kwalitatieve vereisten ten aanzien van onder meer de governance en het risicobeheer van de verzekeringsmaatschappijen en de eigenrisico- en solvabiliteitsbeoordeling (ORSA)
- pijler III betreft de toezichtrapportage en openbaarmaking

Met deze 3 pijlers kunnen risico's sectorbreed op coherente wijze worden begrepen en beheerd. De belangrijkste kenmerken van Solvabiliteit II zijn:

- marktconformiteit: activa en passiva worden gewaardeerd tegen het bedrag waarvoor zij op de markt kunnen worden gewisseld, overgedragen of afgewikkeld
- risicogebaseerdheid: hogere risico's leiden tot een hogere kapitaalvereiste, ter indekking tegen onverwachte verliezen
- evenredigheid: de regelgeving moet worden toegepast op een manier die in verhouding staat tot de aard, omvang en complexiteit van de aan het verzekerings- en herverzekeringswezen inherente risico's
- concerntoezicht: de toezichthouders verbeteren de coördinatie en uitwisseling van informatie in colleges van toezichthouders, om het grensoverschrijdende toezicht op verzekerings- en herverzekeringsconcerns te verbeteren

De bestaande wetgeving werkt sinds de inwerkingtreding in 2016 over het algemeen goed, maar de Commissie stelde in het kader

van een herziening van Solvabiliteit II een aantal verbeterpunten voor.

Als een verzekeraar op wanordelijke wijze faalt, kan dit namelijk aanzienlijke gevolgen hebben voor verzekeringnemers, begunstigden, benadeelde partijen of getroffen bedrijven. Het kan ook financiële instabiliteit veroorzaken of deze verder vergroten, het kan gevolgen hebben voor de reële economie als geheel of ertoe leiden dat er een uitzonderlijk beroep moet worden gedaan op overheidsmiddelen.

Op dit moment bestaan er op Europees niveau geen geharmoniseerde afwikkelingsprocedures voor verzekeraars en zijn er grote verschillen tussen de lidstaten, wat leidt tot ongelijke beschermingsniveaus voor verzekeringnemers en begunstigden.

Op 22 september 2021 heeft de Commissie als onderdeel van het uitgebreide herzieningspakket van de Solvabiliteit II-regels haar voorstel tot wijziging van de Solvabiliteit II- richtlijn ingediend bij de Raad en tevens een voorstel voor een richtlijn herstel en de afwikkeling van verzekeringen (IRRD).

In tegenstelling tot de aanpak voor banken voorziet de IRRD niet in minimumvereisten voor de verzekeringssector voor het aanhouden van eigen vermogen of in aanmerking komende passiva ter dekking van potentiële verliezen, noch in een gemeenschappelijk, door de sector gefinancierd afwikkelingsfonds voor de hele EU.

- [Definitieve compromistekst Solvabiliteit II](#)

Dit document is momenteel alleen beschikbaar in de volgende talen:

[EN](#)

- [Definitieve compromistekst IRRD](#)

Dit document is momenteel alleen beschikbaar in de volgende talen:

[EN](#)

- [Kapitaalmarktenunie \(achtergrondinformatie\)](#)

Press office - General Secretariat of the Council of the EU

Rue de la Loi 175 - B-1048 BRUSSELS - Tel.: +32 (0)2 281 6319

press@consilium.europa.eu - www.consilium.europa.eu/press